Romani 8:1-11, Viaţa de libertate prin Duhului Lui Hristos ! Betel, 27 Oct.2016

1.Condamnare, 1:1-3:20 „toţi oamenii”
2.Salvare, prin Hristos; 3:20-5
3.Sfinţire, prin Hristos; 6-8
4.Păstrare în mântuire, prin Hristos,prin Duhul Lui, cap.8
Coloseni 1:12

„În Hristos”. Efeseni 1:3. Cum înţeleg asta: un frate bătrân spunea că eu sunt o foaie din cea mai mare carte. Ce se va întâmpla cu cartea, se va întâmpla şi cu mine.
Apoc.22:14= cine intră în cetatea eternă, iar v.15 cine este afară.

Mântuiţi de plata păcatului, dar eliberaţi şi de practica păcatului. Cel credincios îşi doreşte sfinţirea. Dacă nu o doreşte nu este un om întors la Dumnezeu. Dar odată întors, ştie credinciosul cum să se sfinţească?
Romani 6-8 ne arată cum. Am văzut că la piciorul crucii toate păcatele au fost iertate, dar după aceea am văzut că unele se mai întorc.
Cap.6:3,4 – identifică-te cu moartea Lui; v.11 – socoteşte-te mort; v.13,14 – renunţă la mădularele vechi. Tu cum eşti acum?
Cap.7 Care este relaţia mea cu Legea, cu faptele ei? Rom.4:3 şi 5:1 nu sunt mântuit prin Lege, dar sunt nici sfinţit prin Lege.Rom.7:14.25 ne-a arătat disperarea sfinţirii prin faptele mele. Tu ai trăit această experienţă? Dacă te aştepţi la tine, ca prin puterea ta să ajungi sfânt, te afli într-o stradă înfundată cu sens unic.
Romani 7=Legea apare de 31 de ori.
Romani 8=Duhul apare de 17 ori.

Preşedintele Roosevelt a spus că lumea trebuie să fie fundamentată pe 4 mari libertăţi: libertatea de a vorbi, libertatea de închinare, libertatea de a dori şi libertatea de a trăi fără frică.
Romani 8 este ca o declaraţie de Libertate, în care se văd 4 libertăţi spirituale de care ne bucurăm datorită unirii noastre cu Hristos.
A.Nu mai vom fi judecaţi.1-4
B.Nu mai datorăm nimic firii pământeşti.5-17
C.Nu vom trăi descurajaţi.18-30
D.Nu ne mai este frică.31-39

A.În Adam am fost condamnaţi, dar cei ce sunt în Isus, nu! Observăm că nu spune, că nu este greşeală, eşecuri, ci că nu este osândire. Avraam a minţit, David a ucis,

Petru a încercat să-l ucidă pe robul marelui preot cu sabia, şi au suferit consecinţe pentru faptele lor, dar nu osândă.
Legea condamnă, dar acum credinciosul are o nouă relaţie cu Legea, de aceea Legea nu-l mai poate condamna.

*v.2 Legea nu mai are putere asupra mea, nu mai are jurisdicţie. Credinciosul este mort faţă de lege (Rom.7:4) şi liber (Rom.8:2).
Legea gravitaţiei există, chiar dacă ea este învinsă. Dacă nu ar exista legea mişcării, Luna ar fi atrasă de Pământ, iar Pământul de Soare.
Legea păcatului şi a morţii există,dar ea este învinsă de legea Duhului.

*v.3 Legea nu ne mai poate condamna. Cum aşa? Hristos a plătit preţul la cruce. Legea nu m-a putut salva, ci ea mă condamna. Isus a venit ca om pe pământ, într-o fire asemănătoare cu a păcatului.
(USA) Legea dublei ameninţări=nu pot fi condamnat pentru aceeaşi faptă de două ori ! Evrei 7:18,19.

*v.4 „În noi”, nu prin noi; noi suntem pasivi, El a împlinit-o, şi noi, prin El.

2 Cor.5:21. Pavel a vrut să spună că Hristos a fost făcut păcat în felul următor:
-Dumnezeu Tatăl L-a tratat pe Domnul Isus ca pe un păcătos.
Isaia 53.9; Evrei 4:15.7:26; 1 Petru 2:22; 1 Ioan 3:5.
-Isus a fost Jertfa perfectă pentru păcat. Lev.4:24;5:12
-Isus a fost locul în timp şi spaţiu unde a fost judecat păcatul.
Observaţi:” *Cunoscut*” şi „ *Făcut*”, păcat !
Isus însă a fost fără păcat:
-El nu a căzut niciodată în păcat.
-El nu S-a supus niciodată lui Satan. Efes.2:2; Ioan 8:44; 1 Ioan 3:8.
-El a venit prin femeie, dar nu a fost sămânţa bărbatului. Adam este recunoscut drept cap al rasei umane în Scriptură, deşi şi femeia a fost vinovată, vina bărbatului, nu a femeii a trecut asupra tuturor oamenilor.
Maria a fost doar mijlocul prin care Dumnezeu a adus pe Fiul Său într-un trup, Isus fiind conceput de Duhul Sfânt.
Duhul a sfinţit-o pe Maria, ca să-L nască pe Isus (?).
Păcatele noastre au fost „asupra Lui”, şi nu în „El”. Iacov 1:13.
Nu avem vreo relatare cum că Isus a adus jertfă pentru El Însuşi cum făcea marele preot, pentru că El a fost fără păcat.
Isus ar fi putut să păcătuiască, pentru că a fost 100% om, dar nu a făcut-o şi totuşi a fost om. Unii spun că nu se poate să fi fost om, că ar fi păcătuit, dar să nu uităm că păcatul este ceva străin omului.(Adam şi Eva).

Omul ca să fie om trebuie să păcătuiască! Nu este adevărat.
Se spune greşit că dacă Isus nu a căzut sub ispită, nu a cunoscut cu adevărat păcatul. Cel ce cade sub păcat, nu cunoaşte păcatul până la capăt, pentru că se pleacă sub povara lui. Cel ce se împotriveşte păcatului, acela îl cunoaşte cu adevărat, în toată puterea păcatului, iar Acela a fost doar Isus.

*Legea nu mă mai poate controla.v.4. Credinciosul nu încearcă să se sfinţească prin Lege, ci cu ajutorul Duhului. Filipeni 2:13.
În Rom. 1:1-Romani 8:1 doar o dată e menţionat Duhul, în 5:5, dar aici în cap.8 cuvântul „ Duhul", apare de 17 ori.

B. Nu mai datorăm nimic firii pământeşti – suntem liberi faţă de ea.5-17.v.12. Aici în paragraf sunt 4 contraste:
1.v.5. *În Duh – în fire*. Cel care este în fire, este călăuzit de ea la rău. Şi cel în Duh mai greşeşte. Cel firesc mai face uneori şi lucruri bune, iar cel aflat în Duh mai face uneori şi lucruri rele, dar nu au acceaşi poziţie.Unul este condus de Hristos, iar altul de firea carnală.
Spurgeon:"moralitatea te poate feri de închisoare, dar Sângele lui Hristos te poate scăpa de iadul veşnic"!
Nu privi la Lege pentru sfinţire !
2.v.6. *Moartea – viaţa*.Unul este viu fizic, dar mort spiritual. El poate fi moral, religios, dar e mort. El are nevoie de Duhul de viaţă.
3..v.6-7. *Război – Pace* cu Dumnezeu. Firea nu se supune lui Dumnezeu, şi nici nu poate să se supună. Rom.5:1"pace cu Dumnezeu".
Isaia 48:22"cei răi nu au pace, zice Domnul!"
4.v.8. Îşi *plac firii* lor – *plac Domnului*. A fi stăpânit de fire, înseamnă a fi fără Hristos. Ei spun:"Fac ce vreau eu", iar cei ai Lui Hristos:"Voia Ta, Doamne".

Cel ce este al Lui Hristos:
-are Duhul Lui, mărturiseşte că este copilul Domnului (8:16), este Templu al Duhului Sfânt (1 Cor.6:19,20), chiar dacă din pricina păcatului imputat lui Adam şi nouă ca urmaşi, murim, ştim că El va răscumpăra într-o zi şi trupurile noastre, datorită sigilării Duhului. Efeseni 1:13,14.
Continuare.....
(- Duhul îl are pe credincios.v.12-17.)